DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIII. ZATURDAG den 9den APRIL, 1825. N. 14

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe Wm. Lee.

MENGELINGEN.

Vervolg van No 13.

Het wispelturige en onstandvastige volk dat in deze tyden de verdedigers zyn der inkwisitie en het monnikkendom, dat thans het dispotismus met geweld van wapenen staande houdt, eene redelyke vryheid en menschenregten verguist en met voeten vertrapt, was dertig jaren geleden even yverig werkzaam om de leerstellingen van Godverzakery en ongeloof te verspreiden, alle maatschappelyke orde omtekeren en teugelooze vryheid of regeringloosheid in derzelver plaats te stellen; niet alleen hadden zy door hunne woeste vryheids maatregels in hun eigen vaderland en vele andere Europische gewesten het bloed van duizenden doen stroomen, maar ook hunne bloeyende West Indische kolonien in woestenyen veranderd; in San Domingo waren de prachtige kaapstad benevens vele mindere steden, dorpen en woningen door de vlammen verteerd; nooit gehoorde gruwelen waren aldaar bedreven; duizenden en tienduizende menschen van verschillende kleur waren er vermoord geworden en velen derzelver waren gestorven na dat zy eerst de yselykste folteringen hadden ondergaan. Ook in de omliggende kolonien waren de zaden van oproer overgevoerd en het vuur smeulde aldaar onder den asch; te Curaçao was de slavenbevolking reeds bekend geraakt met de gebeurtenissen van San Domingo en vele Fransche negerslaven welke men naar Curaçao vervoerd had, besmetten heimelyk de slaven dier kolonie; allen raakten bekend met de leus van liberté en egalité en heimelyk prenten zy vele Fransche vryheids liedjes in het geheugen; de zaden van oproer rypten dus langzamerhand en de voorbeelden van minachting voor, of brutaliteit jegens hunne meerderen werden telkens menigvuldiger in weerwil der straffen die op deze misdryven volgden; er behoorde dus maar eenig toeval van vermeend of wezenlyk onregt aan hun gepleegd of onoordeelkundige behandeling omtrent hen, om het smeulende oproers vuur in volle vlam te doen uitbarsten.

Op Maandag den 17den Augustus 1795 ging de bomba van de plantagie de Knip, toebehoorende aan den Heer C van Uytrecht, des morgens tot de slaven en beval ze om aan het werk te gaan; zy weigerden dit te doen; hierop neemt de bomba eene bullepees om hen te bedreigen, doch allen nemen hunne sjappen op en gebieden hem niet nader te komen; de bomba begaf zich vervolgens by den Heer C. van Uytrecht en gaf hem kennis van het gebeurde; deze nog niet vermoedende dat het eene algemeene zamenspanning was, reed met een sabel gewapend naar hen toe, doch de weerspannigen stoorden zich niet hieraan; op de vraag welke redenen zy hadden om zich zoo rebelüg te gedragen, wendden zy voor dat hun onregt werd aangedaan en zy weigerden langer te werken; waarop de Heer C. van Uytrecht antwoordde: "gy moet U dan by den gouverneur vervoegen," zich vervolgens naar de stad begevende om den gouverneur De Veer het voorval te berigten.

De muitelingen bleven dien dag werkeloos; den volgenden dag trokken zy naar Sint Kruis; voorwendende zich naar de stad te begeven ten einde over hunne kost te klagen; toen de slaven van die laatstgenoemde plantagie als ook van anderen zich by hen vervoegd hadden begonnen zy de eerste buitensporigheden: zy braken het distilleer huis open waarin zy eene vry aanzienelyke hoeveelheid roms vonden en rykelyk van dezelve dronken; tot nu toe schynen zy geene gedachte gehad te hebben om een algemeenen opstand te bewerken, of de vrees voor de slechte uitslag heeft hun misschien weerhouden, doch toen zy de rum in het lyf hadden groeide hunne moed aan en alle vrees verdween; zy waren nu voor niemand meer bang: noch voor hunne Sjoors, noch voor Sjoor Grandi, noch voor de soldaten in het Fort, noch voor de burgers, noch voor iets hoegenaamd.— Zy meenden nu in staat te zyn om de blanken van het eiland te verdryven en een neger gouvernement op te rigten; zy kozen nu tot opperhoofd een zekeren Toela die de grootste van den hoop was en die tevens naar hun zin wist te praten; tot tweede in kommando, Bastiaan Carpata, vervolgens Louis Merchier, Toussaint en anderen.

Nu vonden zy het ook doelmatig dat zy den eed van getrouwheid aan hunne verkozene opperhoofden zouden afleggen, doch dit geschiedde op eene heel andere wyze, dan zulks gewoonelyk geschiedt; allen die in de broederschap ingewyd werden dronken hun "agua di juramentu" (water van bezwering) dit was water met rum en kruid gemengd, en degene welke weigerden zulks te drinken werden beschouwd tot de party der blanken te behooren. Verder kwamen zy overeen dat zy voortaan geen blanken meer Sjoor, Sjoor Hombre, of Sjoor Moheer, zouden noemen.

Van Sint Kruis trokken de rebellen onder het gerammel van den tamboer oostwaards op, en hunne troep groeide telkens aan, terwyl de slaven der plantagien waar zy voorby trokken zich tot hen voegden, bevrydende een twintigtal negers die hier en daar om wangedrag in toeijen waren gezet.

Tot nu toe hadden zy geene andere buitensporigheden bedreven dan de magazynen open te breken en de mais er uit te halen als ook vee te slagten tot hun gebruik, doch op Hermanus komende, sloegen zy aan het plunderen, braken de kasten open en namen weg het geen zy goed vonden.

By het uitbreken van den opstand waren de blanken uit de beneden kontrei naar de stad gevlugt, hetwelk de rebellen wier oogmerk toen nog zoo misdadig niet was hadden toegelaten. De Heer A. de Veer benevens zyne vrouw en schoonmoeder op Sint Heronimus die het eerste oogenblik van allarm verzuimd hadden om te vertrekken benevens de Heer Le Sire te Patrik, zagen naderhand geene kans meer om te ontkomen: zy waren genoodzaakt om hunne slaven met allerlei schoone woorden te paayen ten einde zich het leven te redden. Behalven deze personen waren er twee ruiters gevangen genomen op de Battery te Sint Kruis, die aldaar de wacht hadden. De negers welke reeds hunne vroegste jeugd gewend waren om de blanken als wezens te beschouwen die boven hen verheven waren, werden hierdoor weerhouden om by de eerste oogenblikken van opstand hunne gevangenen woestelyk dood te slaan, doch het was te vreezen dat schielyk die indruk voor ontzag jegens de blanken zou verminderen en dat zy als dan hun leven zouden aanranden.

Het gouvernement kennis bekomen hebbende van den opstand, achtte de krachten der rebellen te gering en zond nog dien zelfden dag den luitenant Pleger met 12 militairen en 30 vryelieden tegen hen af; dit detachement landde te Sint Maria en trok van daar tegen hen op; zoodra de rebellen te Hermanus den trom hoorden roeren liepen zy de divisie te gemoet welke weldra omringd was en met honderden steenworpen begroet werd, waardoor eenigen gewond werden; ook hadden de rebellen verscheidene geweren by zich die zy op de plantagien gevonden hadden en velen hunner waren op de jagt geoefend; de vrylieden verschrikt door de overmagt wierpen de geweren van zich en zetten het op een loopen; de soldaten waren genoodzaakt om hun voorbeeld te volgen en weken verstrooid langs de zeekant naar de stad terug; het gevaar voor hun was zeer groot, want indien het de rebellen ernst was geweest hadden zy die zwakke divisie kunnen vernielen.

Dit voorval was juist geschikt om hen moed in te boezemen; want nu meenden zy in staat te zyn om tegen eene militaire magt te kunnen ageren; ook hadden zy daardoor ruim dertig geweren gekregen en deze gevoegd by de vorigen welke zy reeds bezaten maakten een getal van omstreeks 80 uit; zy hadden eenig buskruid op twee der beneden posten gevonden, als ook een weinig in de woningen, doch dit was niet genoegzaam; tot geweer kogels namen zy de loode knoppen van de vischnetten; een neger die eene zak met buskruid en geweer kogels uit de stad bragt, werd gelukkiglyk aangehouden.— Daar zy begrepen dat een optrekkend leger ook van vaandels diende voorzien te zyn, zoo gebruikten zy hiertoe de Hollandsche vlag die zy op de battery van Sint Kruis gevonden hadden, doch de kleuren omgekeerd en de overige vlaggen bestonden uit roode doeken aan staken genaaid.

Hoewel de rum alleen reeds geschikt is om des menschen verstand te benevelen en hem dol en razend te maken, zoo vond een vrye neger genaamd Boelbaai daarenboven nog een middel uit om de gevaarlyke uitwerking van den sterken drank te vermeerderen, door zekere ingredienten in den rum te doen; allen die van deze nieuwe *agua di jurementu* dronken, geraakten niet alleen beschonken maar werden daarenboven volkomen uitzinnig, woedend en razend; zy zwoeren onder allerlei eden elkander getrouwheid en spraken de yselykste vervloekingen uit over die welke hun eedgespan zou ontrouw worden en besloten nu niet als in het begin om zich vry te vechten en zich met de blanken gelyk te stellen maar om alle blanken zonder onderscheid te vermoorden.

Verder werden er van hen afgevaardigden gezonden naar de stad en de boven kontrei om de negers aldaar ook tot opstand te bewegen, terwyl de Fransche negers uitstrooiden dat Rigeau het neger opperhoofd van St. Domingo eerlang met eene aanzienelyke magt hun ter hulp zou komen; ook hadden zy spionnen uitgezonden naar de stad, die hen berigtten dat de militairen geweigerd hadden uit te trekken, doch dat het gouvernement de vrylieden hiertoe zoo gebruiken en dat deze juist van zins waren om tot de negers overteloopen; door deze berigten werd de moed meerder opgewekt; de geheele beneden kontrei tot aan den Grooten Berg toe raakte in hun bezit en zelfs liepen de slaven van de oostelyke streken tot hun over, waardoor hun getal uit omstreeks een paar duizend zal bestaan hebben. Het getal der negers die zich naar de stad begaven om hunne onderwerping te kennen te geven of die zich stil hielden op de plantagien zelven, was maar zeer gering.

De vryenegers uit de beneden kontrei gedroegen zich by die gelegenheden zeer slecht; zy bewezen de rebellen allen mogelyken dienst en geen hunner heeft zich toenmaals of naderhand tot de troepen gevoegd.

De kolonie was hierdoor in groot gevaar, want men moest vreezen dat de slaven in de stad en boven kontrei insgelyks in opstand zouden geraken of zich by de rebellen voegen: ook had men een aanval van de Engelschen te vreezen en men kon de forteressen niet te zeer ontblooten; evenwel dwong de noodzakelykheid de regering om den kapt. kom. Van Westerholt met het grootste gedeelte van het garnisoen naar de beneden kontrei te zenden en de wachten door de burgers te doen betrekken; dit detachement scheepte zich in, den 19den Augustus, landde in de baai van St. Michiel en trok vervolgens naar Oud Sint Maria alwaar het den nacht vertoefde. Onderwyl begaf zich de Roomsch Catholyke Pastoor Schink tegen den avond naar Porto Maria, alwaar de meeste opstandelingen zich bevonden, zynde van wege de regering belast om hen door redenen van hun onbetamelyk gedrag te overtuigen en hen tot hunnen pligt terug te brengen; men vleidde zich dat de woorden van hunnen geestelyke eene gunstige uitwerking zouden hebben; Pater Schink te Porto Maria aangekomen zynde, vond er een groot getal negers om het huis en op het plein verstrooid; zy bragten hem in huis alwaar ook beide de gevangene ruiters waren; men stelde hem Toela voor, die met een degen gewapend was en door de anderen kapt. werd genoemd; allen nieuwsgierig zynde wat de Pastoor kwam zeggen, plaatsten zich om hem henen; deze begon zyne zending door te vragen wat hun bewoog om tegen het gouvernement te rebelleren; Toela nam hierop het woord en bragt luide klagten in over de slechte behandeling die de slaven hier moesten ondergaan, en zeide dat de Fransche negers thans vry verklaard waren, dat Holland door de Franschen was veroverd en dat daarom de Hollandsche negers ook vry moesten zyn, en wyl de planters hen niet wilden vrygeven zoo hadden zy zich zelven vry gemaakt even als de slaven van San Domingo gedaan hadden; daar was de opstand wel gelukt en te Curaçao zal dezelve ook wel gelukken. Pater Schink stelde hen de zwarigheden voor, die hier voor hen bestaan boven San Domingo: daar zyn gebergtens en hier niet; daar is een vruchtbaar land en overvloed van levensmiddelen en hier eene droogo en barre streek; daar zyn de opstandelingen talryk en hier in klein getal; hy zag dus hun ondergang te gemoet en kwam hen van wegens de regering eene algemeene vergiffenis beloven indien zy zich wilden onderwerpen; hy hoopte dat zy op zyne woorden zouden achtslaan, want hy was hun herder en priester die hen lief had en hun gaarne behouden wilde; waarop een Fransche neger zeide "le curé vient ici pour nous coyonner." Doch Toela welke vreesde dat de anderen zich door den Pastoor zouden laten overhalen, gebood hen allen om zich te verwyderen, doch toen zy geen acht sloegen op zyne woorden joeg hy hen allen met een snaphaan schot uit het vertrek; de Pastoor werd vervolgens in de slaapkamer gebragt en door de negerinnen gediend; toen hy alleen was hoorde hy hen Fransche vryheids liedjes zingen en het gevaar van zyn toestand kwam hem voor zeer groot te zyn want hy vreesde mogelyk door de rebellen als gyzelaar gehouden te worden; doch het zy dat zy hieraan niet dachten, of dat zy ontzag voor hun priester hadden, hy werd wel behandeld; men diende hem des morgens koffy voor, zadelde voor hem een paard en deed hem een beleefd uitgeleide, hem echter verzekerende dat

zy zich niet zouden onderwerpen maar vry wilden wezen.

Den 20sten Augustus in den morgenstond kwam een detachement van in de haven liggende oorlogschepen 62, man sterk, benevens een aantal vrywillige burgers zich by het korps militairen te Oud Sint Maria vervoegen; men trok vervolgens gezamentlyk naar Porto Marie, en ontmoetten op weg Pater Schink, die hen den uitslag zyner zending verhaalde.

(*Het vervolg hierna.*)

Fiscaal's Kantoor, den 8sten April 1825.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekualificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 24 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Broden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Secretary van den Raad van Policie,
den 7den April 1825.

DE Commissie uit den Ed. Achtbaren Raad van Policie dezes Eilands, tot het aanhooren der bezwaren van alle belastingschuldigen zal op aanstaanden Dingsdag en Woensdag den 12 en 13den dezer van des morgens te tien tot des namiddags te twee ure, zitting houden in de Raad Zaal op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam, ten einde op den eerst gemelden dag, de bezwaren van de belasting schuldigen aan Hoofd en Familie Geld over dit loopend jaar, en op den tweeden gemelden dag die van alle andere belastingschuldigen aante hooren.

De Secretaris van den Raad voornoemd,
W. PRINCE.

N. R. DANIES, maakt by dezen aan zyne Vrienden en Familie bekend dat hy voornemens is, zich in den Huwelyken staat te begeven met Mejofvrouw Margaretha Kennedy te Rio-de la Hacha

Curaçao den 8sten April 1825.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—APRIL.

2.	brik	Pattiot, Ireland,	New York
	bark	Maria Josefa, Ferero,	Teepyo
5.	——	De Hoop, Jacobs,	Coro
	golet	Adolf, Marten,	Zee
6.	——	Perseverance, Boom,	Wieme
	——	Maria Catharina, Danies,	Rio de la-Hacha
	——	Gysbertha, Debrot,	Suriname
7.	brik	Hercules, Johnson,	New York
	——	Conveyance, Bicker,	dito
8.	golet	Twee Vrienden, Eckmeyer,	Aruba
	——	Gouverneur Cantz'laar, Wever,	dito
	bark	Tryall, Comptell,	Puerto Cabello

UITGEKLAARD—APRIL.

5.	golet	Amabie Juaqoina, Deceylder,	West Punt
7.	——	Perseverance, Boom,	Coro
	——	Diana, Domingoez,	Havana

Uittreksel van een brief gedagteekend Guayra den 26sten Maart 1825

"Gisteren is alhier de Engelsche paket van Barbados aangekomen en heeft de tyding aangebragt, dat het Heilige Verbond op het punt stond om oorlog te verklaren tegen Groot Brittanje, de Nederlanden, Portugal, Zweden, Denemarken, de Vereenigde Staten van Amerika en de verscheidene Zuid Amerikaansche Republieken."

VERKORTE VERTALINGEN UIT AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Londen, 22sten Jan.—Ons gouvernement heeft de belangryke tyding op heden uit Holland ontvangen, dat de koning der Nederlanden, het besluit genomen heeft, om de onafhankelykheid te erkennen, van Mexiko en de Zuid Amerikaansche staten, en met dezelve, een handel traktaat te sluiten voor zyne onderdanen.

Dit is echter niet alles. Men zegt dat er brieven ontvangen zyn van onzen afgezant te Parys, welke melden, dat het Fransche gouvernement zich tevens geneigd gevoelt, tot zoodanige eene verklaring; en dat de Heer Villele een brief aan Ferdinand, of liever gezegd, aan zyne ministers, toegezonden had, behelzende onzer vry erkenning zyner overzeesche bezittingen, waarby Z. M. dringend aangeraden wordt, om voor lief te nemen, een maatregel, welke niet langer konde uitgesteld worden; en om door geen beneenend antwoord zich het ongenoegen op den hals te halen van Engeland, noch eenige pogingen te doen, om andere Europische mogenheden overtehalen om Engeland van haar besluit te doen afzien.

De Fransche dagbladen blyven echter, by voortduring het gedrag van Engeland in betrekking tot deze erkenning doorhalen; en eenige daarvan gaan zoo ver om Engeland met de wraakoefening van het Heilig Verbond te dreigen.

De Etoile zegt: dat Engeland het grootste belang moest stellen in het behoud der stelsels van legitimiteit, ten opzigte van Ierland, de Oost en West Indien; en dat de erkenning eene gevaarlyke daad is, waarby een voorbeeld gegeven wordt aan hunne eigene kolonien; tevens iets nutteloos, aangezien dezelve niets meer kan bydragen ter uitbreiding der handels betrekkingen; en men is stellig verzekerd dat Spanje nimmer zal overgaan om dezen maatregel te volgen.

Hierop maken de Engelsche dagbladen de volgende aanmerkingen: dat Engeland hare belangen het beste kan raadplegen; en dat deze bemoeyende gedienstige Franschen beter zouden doen op hunne eigene huishoudelyke zaken te passen en hunne tanden niet te laten zien wanneer zy niet byten kunnen; eindelyk dat al dit geklap weldra van zelve onder onze geburen zal ophouden, daar hunne gedachte welhaast eene andere wending zal nemen, namelyk naar het groote schouwspel van eene aanstaande krooning, welke benevens de begravenis onkosten van hunnen laatsten koning hen zal te staan komen op eene som van 600,000 franken.

De Etoile zegt, dat 100 leden van de kamer der Peers en 100 van die der Gedeputeerden, welke by loting zullen gekozen worden, de koning naar zyne kroonplaats te Rheims zullen vergezellen, zynde er geen middel voorhanden om al de leden van de beide kamers by die plegtige gelegenheid te accommoderen.

Naar luid van brieven uit Parys ontvangen, dan zullen er onverwyld kommissarissen naar St. Domingo gezonden worden om Hayti onafhankelyk te verklaren.

Men heeft officieelyk aangekondigd dat 22,000 man Fransche troepen in Spanje zullen blyven, om Cadix, Leon, Barcelona, Urgel, Jaca en Figueras te bezetten; alien ten koste van Spanje.

Men verzekert stellig in een privaten brief van Parys, dat de erkenning der onafhankelykheid van Amerika door het Britsche gouvernement in het algemeen een geweldige slag is voor het Heilige Verbond, en dat het zeer zeker is dat de hoven van Madrid, Parys en St. Petersburg eene magtige verdeeling voorbereid hebben in Zuid Amerika, welke door de schielyke erkenning van Engeland om ver geworpen is.

Al de Zuid Amerikaansche sekuriteiten, byzonderlyk die op de Mexikaansche mynen, zyn gerezen ten gevolge dezer erkenning.

De som welke verzameld is voor de Spaansche en Italiaansche uitgewekenen in Engeland, bedraagt meer dan zes duizend ponden sterling.

De Parysche Moniteur behelst eene koninglyke order om 60 000 man op te ligten uit de klasse van 1824.

De Parysche Quotidienne zegt, dat de vertegenwoordigers van het Heilige Verbond zitting genomen hebben en dat eene nota was toegezonden aan het kabinet van St. James betrekkelyk de onafhankelyke erkenning van Zuid Amerika.

De Parysche nieuwspapieren verspreiden het gerucht dat er misverstand plaats heeft, tusschen Engeland en het Heilige Verbond, hetwelke voor lang beraamd was.

Men meldt dat de Heer Charles Stuart, op zyn vertrek stond naar Lissabon en van daar naar Brazilien op eene belangryke politieke zending; en dat wanneer Portugal mogt weigeren om de onafhankelykheid van Brazilien te erkennen, dan zal Engeland met het gouvernement van Brazilie een handels traktaat sluiten gegrond op derzelver vryheid.

Brieven uit Konstantinopolen melden dat de kapitein Pacha een post stond te krygen by den persoon van den Sultan; en dat er geen vooruitzigt was, van eene gunstige onderhandeling met de Europische mogenheden.

Het gerucht was algemeen en heeft krediet gevonden by de wel geinformeerde lieden in de stad, dat de Turken door de bemiddeling van Oostenryk hun verschil met Griekenland zullen vereffenen.

Het is met leedwezen dat men echter moet zien, dat binnenlandsche onlusten Griekenland dreigen met de vernielendste gevolgen voor hunne zaak der vryheid. Volgens brieven van Corfu wordt berigt, dat generaal Colocotroni het beleg van Patras ontheven heeft, en gebruik makende van zyne schatten, heeft hy begonnen troepen aan te werven, om zich tegen het centrale gouvernement te verzetten, met bedreiging om al de gezaghebbenden aftezetten en zich zelve aan het hoofd van eene nieuwe party te stellen. Het gerucht liep alzoo dat zyn voornaamste doelwit was, om zich meester te maken van Tripolitza en Napoli de Romania, ten einde de Pacha van Egypte tot eene overgave te kunnen dwingen.

De Egyptische vloot bevond zich toen in de nabyheid van die plaats; de Grieksche vloot was echter in andere zigting de meesteres van de zee.

De Oostenryker Waarnemer van den 8sten January behelst het volgende artikel:

De Divan heeft eene buitengewone raadsvergadering gehouden, waarvan de uitslag was, van groote veranderingen in de administratie en de armee.

Het gouvernement van Romanien en het bevel over de landmagt zyn gegeven geworden aan Mehmet Redschib, gewezene Pacha van Weddin. Omer Virone, voormalig Pacha van Joannina, is benoemd tot gouverneur van Salonika. Andere benoemingen in Epirus en Albania, geven redenen om eene betere order van zaken in die landen te hopen.

Het volgende verhaal der krygsverrigtingen van de Egyptische vloot, mag als geloofwaardig beschouwd worden.

Deze vloot zeilde van Boudron op den 8sten November en verscheen op den 10den in de Candische Zee, alwaar eene Grieksche vloot bestaande uit 40 schepen dezelve verbeidde. Een aanval door branders nam op denzelfden dag plaats, maar zonder eenig gevolg. Op den 12 waren de beide vloten in het gezigt van elkander, maar de onbestendige wind liet haar niet toe te manœuvreren. Op den 13den vervolgden den geheelen dag vier Grieksche branders een Egyptische fregat, hetwelke met eenige schaden aan de zeilen ontkwam. Op den 14 woei een herige storm, zoo dat elk vaartuig voor zich zelve moest zorgen en naar willekeur koers houden. In deze verwarring verloren de Egyptenaren vyf transportschepen gevoerd door Europische kapiteinen, welke in de handen der Grieken gevallen zyn.

De Grieken hadden reeds in den nacht van den 9den een Spaansch vaartuig genomen, behoorende onder de Egyptische expeditie.

Twaalf Egyptische vaartuigen namen gedurende den storm, de wyk in de haven van Spina Longa ten oosten van Candia. Het overschot bleef in de baai van Marmarise.

De Grieken hebben onlangs de overwinning behaald in drie gevechten. De uitslag van het gevecht van den 13den November is reeds bekend.

Een brief uit Konstantinopelen van den 19den meldt dat de Turksche vloot voor de tweede maal verslagen en dat Ibrahim Pacha naar Alexandria gevlugt was, alwaar de overwinnende Grieken hem vervolgd hadden.

Berigten uit Missolonghi van den 12den December melden dat een Britsch fregat de tyding aangebragt had, van eene derde overwinning behaald door de Grieken. Dit gevecht viel voor op den 3den December waarin de Grieken den doodslag gegeven hadden aan de Egyptische zeemagt, op de kust, digt by het eiland Creta. Er zyn 12 zware transportschepen, welke in dit gevecht genomen zyn, te Napoli aangekomen, aanboord hebbende 3000 neger soldaten, 400 paarden en eene groote hoeveelheid levensmiddelen. Behalve de transportschepen, welke genomen zyn, zyn er van het Turksche eskader 15 schepen en een schoon fregat verbrand.

Er zyn berigten van Smirna tot den 2den January ontvangen, dezelve behelzen de stellige tyding, dat op den 25sten December een gedeelte van de Grieksche vaartuigen Hydra verlaten had, met voornemen om nog een ander aanval op de Grieksche vloot te ondernemen. Canaris was op een brander aan hem geschonken door het Grieksche gouvernement. De kapitein Pacha was te Konstantinopolen.

OVERLEDEN.—Op den 7den April de Weledele Heer Hendrik Leyer, in den ouderdom van 78 jaren.

Extract from a letter dated Guayra, March 26, 1825.

"The English packet arrived here yesterday from Barbadoes, and is bearer of intelligence that war is about being declared by the Holy Alliance against Great Britain, the Netherlands, Portugal, Sweden, Denmark, the United States of America, and the various South American Republics."

FROM AMERICAN PAPERS.

Madrid, Feb. 3.

Extract from a private letter.

The king has been very ill for several days, and still continues so. The gout changed to his breast, and his ignorant physicians insisted that it was only the consequence of a cold — The malady continued to encrease, until Mr. Castello was called in, who had been dismissed from the king's chamber for being a liberal.— He talked with his majesty with all the freedom his situation required, and succeeded in removing the gout back to his right foot, where it had been before. The king however has been seized with a deep melancholy, occasioned by the continual trials he suffers from being surrounded by intrigues. He has forbidden his ministers to approach him ; the first time that they have been treated with so much disdain. It is not doubted that they will soon be dismissed ; but it would be still more useful to remove the the duke del Infantado, whose influence in Spanish affairs has been so hurtful. He is continually exerting himself to form a new ministry which would accomplish the unhappiness of the nation.

Serious troubles have taken place at Grenada. The populace determined to disperse a constitutional meeting by main force, and the soldiers, instead of interfering, united with them. Gen. Quesada sent a courier to Madrid to inform the government.

The rising of the tide in the channel, which produced such devastation in the Low Countries, extended along the coast of France, and effected considerable injury at Calais, Boulogne, &c.

We learn from the Sandwich Islands, that a war had broken out at Atoi. The legitimate successor to the throne had been supplanted by the son of Pitt. His royal majesty, it would appear, was determined not to submit to this, and in revenge he had shot Pitt's confidential adviser. This circumstance had caused a general rising, and about 1000 men from Owhyhee, Mowee and Wahoo had proceeded to Atoi to quell disturbances.

St. Juan de Ulloa.—The general commandant and governor of Vera Cruz, has given public notice, that president Victoria, of the United States of Mexico, had decreed the continuance of the blockade of St. Juan de Ulloa, until the government of the Republic is formally acknowledged by Spain. The blockade extends to the flags of all nations attempting to communicate in any shape with the fortress.

Letters from Havanna, state that the most of the Officers commanding the troops lately arrived there from Spain, had given proofs of their attachment to the king by persecuting the Constitutionalists. The Col. of one of the regiments, named Cuerillas, was conspicuous in the late civil war in the Peninsula, as a royalist guerilla chieftain whose band was famous for their atrocities against the liberals. Three years ago he was a servant in the house of Dr. Joaquin Sara, the treasurer at Santander. He has been in the military profession only for that period, and has attained his present rank solely in reward for his zeal against the cause of freedom. The other Colonel was formerly a *Garde de Corps* of Ferdinand, and on the breaking up of the establishment to which he belonged, took an active part in the royal cause. It is added, that the officers of the garrison at Havana, look with contempt upon the new comers, and will hold no more converse with them than is absolutely necessary.

Fire at St. Thomas.—Accounts have been received at Norfolk that 1330 houses were destroyed by the late fire on that Island. The property burnt is estimated at from two to three millions of dollars.

FROM HAVANA.

Extract of a letter just received in Philadelphia.

Havana, March 2, 1825.

"The account of the acknowledgment of the independence of three of the South American states by the British government, has excited an extraordinary sensation here, particularly as it so immediately succeeds the intelligence of the annihilation of the Spanish power in Peru, which thus establishes *de facto* the complete independence of all that continent. The inhabitants are naturally very anxious respecting their own future destiny in this new, although not unexpected turn of affairs, and a gentleman of respectability is deputed to proceed to the court of Spain in behalf of the Island, to treat upon its best interests. A lawless, senseless tribe, principally natives, without influence and without property, still speak in repeated but low murmurs about independence, but the mass of talent and property dread any innovation on account of the slave population, which makes a difference of circumstances in this colony from those of every other which has shaken off the Spanish authority.

"Should France follow England in the acknowledgment of independence, there is great confidence entertained, that her influence will oblige the court of Spain to make the acknowledgment also, than which nothing could be more desirable, because favoured as this island is by the non-interference of Spain in her local institutions, and in the enjoyment of peace once more with the new and independent states, no country bids fairer towards advancement and prosperity than this, from the immense agricultural resources and her unrivalled position for all the purposes of navigation and commerce."

By the Elizabeth, from Havre, we have received Paris dates to the 10th of Feb. The French politicians appear to be engaged, just now, with their own internal affairs, with their usual speculations in the every day matters of their neighbours. Important intelligence is said to have been received at Cadiz from Peru, which is not promulgated. It is undoubtedly the confirmation of the bad state of the royal cause in the latter country.

Madame de Genlis is about to publish her memoirs, for which it is said she is to receive 40 000 francs; the largest sum she has received for any of her works.

Count Montholon has recovered, as the executor of Napoleon, by a verdict, 3,248 500f from La Fitte, the celebrated banker, which that gentlemen had acknowledged to be in his hands, but which the French government had restricted him from paying over before.

A company has been formed at Manchester, for making a navigable ship canal from the Irish Sea, at the mouth of the Dee, direct to Manchester.

Liverpool, Jan. 22.—The king of the Netherlands has intimated formally to the British government his intention of imitating its example, by recognizing the independence of the South American states.

"Letters," says a morning paper of Wednesday, "are said to have been received from our ambassador at Paris, which indicate that even the French government feels a similar inclination, and that M. Villele had addressed a note to the ministers of Ferdinand, on the subject of our recognition of the Trans Atlantic states, conjuring his majesty to take in good part a measure which can no longer be delayed, and not to irritate, by any expression of a negatory dissatisfaction, or to waste any efforts in endeavouring to engage any other European powers' to induce England to change her determination."

This has not much the air of truth. The following, from the Globe and Traveller of Wednesday, to something like the same effect, is more plausible because it is less circumstantial :—

"We are also assured, that M. de Villele is far from being hostile to the step which has been taken by Great Britain. Indeed, the fact that it has long been foreseen, and that foreseeing it, the French minister chose to enter upon financial operations of the first magnitude, the successful completion of which supposes years of uninterrupted peace, is indisputable evidence that the French government did not contemplate the possibility of its being disposed to assume the attitude of menace."

London, Feb 11.—Mr. Goulburn's bill, which was moved last night, will be found not to be directed against the Catholic association exclusively. It is neither the object, nor the wish of government to make itself a party to any invidious distinctions, where the injury to the community is equal; and by the injury to the community alone the degree of restraint imposed on individuals or associations must be determined. Generally speaking, therefore, all societies in Ireland, which, assuming to act for redress of grievances, give themselves a permanent duration, and collect money to support such continuous establishment—all societies which are affiliated or correspond with others, taking oaths not authorised by law, or excluding persons on account of their religious faith, will be reached and controlled by the proposed law. In putting down the Catholic association alone, his majesty's ministers would have been supported by at least nine tenths of the population; but when that measure is carried into effect with a manifest spirit of impartiality, then the approbation must be as nearly as possible unanimous.—*Courier.*

February 14.—The Paris papers of Friday have arrived in due course: but they contain no political intelligence, and we have not room for their protracted speculations and controversies about our recognition of the South American states. The Quotidienne assures us that Spain is about to declare war against England, supported by Russia, the ambassador of that power at Madrid having proposed to conclude an alliance offensive and defensive with Spain. This is news indeed.

INDEPENDENCE OF PERU.

By the schooner Tobacco Plant, from Carthagena, wrecked near Norfolk, we have received the following letter from a correspondent, accompanied by the *Gazeta de Carthagena of Colombia*, of the 22d and 29th of January, containing the official account of the great battle which took place on the 9th of Dec. on the field of Guamanguila, also the articles of capitulation entered into between the Colombian and Spanish generals on the eve of that decisive victory, and the admirable proclamation of Bolivar, announcing the freedom of Peru, and that he should redeem his pledge by resigning the dictatorship at the meeting of the Peruvian Congress on the 10th of Feb. Who can measure the glory of this illustrious chieftain? Victorious, supreme in power, at the head of a devoted army, a crown and an empire within his grasp, all abandoned for the love of virtue, of liberty, of immortality of fame! The new world has furnished the two greatest and best men that ever lived, *Washington and Bolivar.*

Speaking of the victory of the 9th of December, the Norfolk Beacon, whose translations we have adopted, says—"History, indeed, furnishes few examples of a contest where so great a disparity in numbers existed, in which the weaker party contended so gallantly and conquered so gloriously. *Five thousand eight hundred Patriots* against *Ten thousand Royalists* — fearful odds!—But the result has proved that the battle is not always to the strong. The banner of the inquisition bows low beneath the avenging sword of freedom, and the scourge of tyranny has, we trust, forever departed from the New World—*Laus Deo!*"

From Alvarado.—An arrival at Philadelphia, has brought accounts from Alvarado to the 7th February, by which it appears that a small schooner under American colors, attempted on the 6th Jan. to get alongside of the Castle of San Juan de Ulloa, when she was fired on by the batteries on the shore, and sunk. This caused the Castle to commence a bombardment of the town of Vera Cruz, which lasted thirty six hours, and did considerable damage. On the 9th an embargo was laid at Vera Cruz, in consequence, as report said, of its being contemplated to send an expedition against general Santa Cruz, at Campeachy, who had revolted against the government in that part of the country. The expedition, however, was afterwards abandoned and the embargo raised. A strong force had arrived from the Havana, at the Castle of San Juan de Ulloa, with supplies.

From Jamaica—Files of the Jamaica Courant, to the 18th Feb. were received yesterday, by the Comet. The most important intelligence by this arrival relates to colonial affairs, in the failure of the receiver general for about £80,000, or $320,000. No satisfaction has been obtained. The receiver general, in one of the Canadas, if we mistake not, was also deficient in a large sum.

A Bishop for the Island had arrived from England, and was received with military honours. The Jamaica papers appear to be inveterate against the clergy. The Public Advertiser, of the 15th February, after stating that the Island was "now blessed with a regiment of parsons," which had just arrived from England, remarks—"With all the reverence we feel for our holy religion, we do not think that we require a legion of parsons The country is in much more need of a few carpenters, mill wrights, and book keepers; for it is to be regretted that so few of the latter useful classes have lately arrived here, that many properties scarce can save their deficiencies"

Tunis—The last National Gazette contains a letter from Tunis, which states that upwards of 86 christians principally Greeks, are held in captivity as slaves After [illegible] of Europe it was determined by the [illegible] that the Barbary powers should [illegible] tian slaves, and Lord Exmouth [illegible] arrangement with Algiers and Tunis [illegible] Greeks, however, are held as subjects [illegible] Grand Seignor, and it is contended [illegible] not come within the purview of th[illegible] the slaves referred to were Europe[illegible] principle however is the same, and if the allied powers do not use strong measures to check the practice, it will be constantly resorted to

---

Honey Moon.—It was the custom of th[illegible] er orders of Teutones, an ancient people [illegible] inhabited the northern parts of Germany [illegible] drink mead or metheglin, a beverage made with honey, for thirty days after every wedding. From this custom comes the [illegible] to spend the honey moon." Att[illegible] king of Hungary, drank so freely of this [illegible] his wedding day, that he was found suffocated at night, and with him expired the empire of the H[illegible]

HONOR AND GRATITUDE OF GENERAL BOLIVAR.

A Frenchman having transmitted from London various private letters to the liberator and president, in which he seeks to impress him with mistrust of the British ministry, relative to the recognition of Colombia, advises him to proclaim himself a constitutional king, and suggests to him the measures necessary to gain the military, and the citizens of influence, friends of liberty, promising to bring him, in person, a project of a constitution; and concludes by assuring him that on this condition the powers of Europe will have no difficulty in recognizing Colombia. The president, indignant at reading such iniquitous counsels, has sent the said letters to the vice president of the Republic, stating in a confidential letter that he consigns them to his hands, with a view of denouncing them to Congress, that the Representatives may be made acquainted with the suggestions of the enemies of America, and may know that he never will keep secret, communications of this nature, because his only desire is "*to live a citizen, and die a freeman*"

Such is general Simon Bolivar.—*Gaceta de Colombia.*

DIED—At Dolforwyn Hall, near Welch Pool in the County of Montgomeryshire North Wales, in the month of December last, the Lady of the Reverend John Pryce, Rector of the Parishes Bettws and Welch Pool,

FROM EL COLOMBIANO.

Caracas, March 16.

The intelligence lately received from Bogota, announces two very important events—the one, being a proposition made under authority of the French goverament, to his excellency the president and liberator, to establish a monarchy in Colombia, and place the crown on his head; the other, a renunciation of the presidency on the part of his excellency, and an application for leave to retire from the country. With regard to the former proposition, it need scarcely be stated, that general Bolivar has met it in a manner worthy of himself, the country, and the insidious object which it cloaks; and therefore, we should doubly regret the loss of such a man, at such a moment. The presence of general Bolivar is as necessary to us at home, as his name is a tower of strength to us abroad, and so far from sparing him, we deem his presence in Colombia essential to her salvation.

There is a singular train of circumstances connected with this proposition on the part of France, which it is highly interesting to examine. The object of Spain seems to be, through the medium of France to distract and divide us; and that England is aware of this plot, and resolved to prevent it, can scarcely be doubted from the sudden recognition of our independence at such a moment. It furnishes most satisfactory evidence, that however pledged she may be to neutrality as relates to Spain, she will not suffer us to retrogade from the point at which we have arrived, through the machinations of the Holy Alliance. When we bear in mind the demi-official assurances made by the *London Courier*, immediately before the recognition of our independence that that event was still distant, we may fairly conclude that it has been precipitated by a discovery of this design on the part of France; and that thus the two cabinets are at issue on the subject of the Americas. We are further borne out in this opinion by observing the remarkable celerity with which the presence of colonel Campbell in Barbadoes, followed the recognition of independence, as if to encourage our resistance to the views of the Holy Alliance; hence too, the hostile appearance of French vessels on our coast, and the interception of the fisherman Richards at sea,—to ascertain whether the mine had been sprung—or in the words of captain de Frosne, *where general Bolivar was.*

Letters from Buenos Ayres present an interesting picture of that Republic. It is pronounced, by well informed residents, to have all the appearance of a firmly settled government. The Congress of the twelve United States were to be assembled before the middle of December, to determine on the constitution of the government, whether it was to be a federative union or a single state. The great extent of the country seemed, to the writers, whose opinions we have read, to make the former plan the more desirable.

UNITED STATES.

Much interest has been excited by the reported blockade of the ports of the Havannah, by North America: the following official document extracted from the *Baltimore Federal Gazette*, may throw some light on the subject:—

CONGRESS

In the Senate of the United States yesterday, the following Message was received from the president of the United States, by Mr. Everett, his secretary:

To the Senate of the United States—

In compliance with two resolutions of the senate, the first of the 21st and the second of the 23d December last, requesting information respecting the injuries which have been sustained by our citizens, by piratical depredations, and of her details connected therewith, and requesting also information of the measures which have been adopted for the suppression of piracy, and whether, in the opinion of the executive, it will be necessary to adopt means for the accomplishment of the object; and, in that event, what other means it will be most advisable to recur to, I herewith transmit a report from the secretary of state, and likewise a report of the secretary of the navy, with the documents referred to in each.

On the very important questions submitted to the executive, as to the necessity of recurring to other more effectual means for the suppression of a practice so destructive of the lives and property of our citizens, I have to observe, that three expediments occur: one, by the pursuit of the offenders to the settled as well as the unsettled parts of the island from whence they issue; another, by reprisal on the property of the inhabitants; and a third, by the blockade of the ports of those islands. It will be obvious that neither of these measures can be resorted to, in a spirit of amity with Spain, otherwise than in a firm belief, that neither the government of Spain, nor the government of either of the islands, has the power to suppress the atrocious practice, and that the United States interposes their aid for the accomplishment of an object which is of equal importance to them as well as to us.

Acting on this principle, the facts which justify this proceeding being universally known and felt, by all engaged in commerce in that sea, it may fairly be presumed, that neither will the government of Spain, nor the government of either of these islands, complain of a resort to either of those measures or to all of them, should such resort be necessary. It is, therefore, suggested, that a power, commensurate with either resource be granted to the executive, to be exercised according to his discretion, and as circumstances may imperiously require. It is hoped that the *manifestation* of a policy so decisive will produce the happiest result; that it will rid these seas and this hemisphere of this practice.

This hope is strengthened by the belief, that the government of the islands, particularly of Cuba, whose chief is known here, will faithfully co operate in such measures as may be necessary for the accomplishment of this very important object. To secure such a co-operation, will be the earnest desire, and, of course, the zealous and persevering effort of the executive

JAMES MONROE.

Army of the U States—The whole number of men enlisted to recruit army, for the year ending the 30th of Sept. 1823, was 2 558. The aggregate strength of our little army, by the latest return, was 5,779. The aggregate permitted by law, if the ranks were full, is but 6 183.—*Balt. paper.*

DE Schouthÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

In aanmerking genomen zÿnde: dat, alhoewel de bepaling der leges welke de Magazÿn-meester der Artillerie thans geniet voor de administratie van buskruid aan partikulieren toebehoorende ,volgens zÿne eigene opgave geschied was, het echter genoegzaam gebleken is dat die opgave verkeerdelÿk en tot zÿn eigen nadeel was gedaan, en dat voorheen de gene dewelke met de bedoelde administratie belast was grootere belooning heeft genoten dan die welke bÿ het bestaande reglement van emolumenten en legessen daarvoor aan den voormelden Magazÿnmeester is toegekend geworden, in voege dat de gemelde ambtenaar in het voeren van die administratie schade lydt, hetwelk niet behoort plaats te hebben.

Is goedgevonden en besloten: het emolument hetwelk bÿ het voorzeide reglement van legessen aan den Magazÿnmeester der Artillerie in deze kolonie is toegekend geworden voor het bewaren, keeren, luchten, afleveren en alle transport kosten, van buskruid aan partikulieren toebehoorende te verdubbelen en hetzelve aldus bÿ deze te stellen op *zes* realen voor elk honderd pond en drie pezos voor een boco; zullende voor vaten of fusten van minder of meerder gewigt naar evenredigheid worden betaald.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam, op Curaçao den 15den Maart 1825, het twaalfde Jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,

(w. g) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelve,

(w. g) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao, den 19den der gemelde maand.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Order van den Nederlandschen Leeuw, Schouthÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Zÿne Excellentie de Gouverneur van de eilanden St. Thomas en St John aan ons toegezonden heeft eene publicatie van hoogdenzelven, gedagteekend den 3den Maart 1825, inhoudende de namen van personen die meer of min aan Rooverÿ schuldig bevonden zÿn, tot inwinning van berigten dewelke ter ontdekking en opvatting van dezelve mogen strekken.

Zoo wordt de gemelde publicatie, dewelke hiernevens zal worden aangeplakt ter plaatse daar het behoort, en in de Nederduitsche taal aldus luidt te weten:

BEKENDMAKING.

Het Gouvernement maakt hierbÿ aan het publiek bekend dat de natenoemene personen, dewelke zich thans op dit eiland niet ophouden, meer of min schuldig bevonden zÿn aan rooverÿ, welke het onderwerp is van onderzoek en regtspraak eener Commissie daartoe alhier benoemd.

NAMELYK:

1\. Mc. LEAN.

Blank, wordt gezegd van de Engelsche natie te zÿn en is te St. Bartholomeus wegens rooverÿ tot de galg gecondemneerd, maar slechts gegeeseld.

2\. ISERON.

Sambo van St. Domingo, kort en dik van ligchaam.

3\. COMPERE.

Neger van hetzelfde eiland, lang van gestalte. Men zegt dat deze twee misdadigers zich te St. Domingo bevinden, en is Z. M. Korvet Naÿaden naar Port au Prince vertrokken om dezelve op te eischen.

4\. JACOB RANDALS.

alias

CORNELIUS SUTTEN.

Mulat, Noord Amerikaan, lang en dik van gestalte, blind aan een oog hetwelk hol is.

5\. EMIL.

Neger van St. Domingo, van een sterk gestel, doch ziet er ongesteld uit.

6\. FOREE

Neger, wordt gehouden een Franschman te zÿn, lang en sterk van gestel.

7\. ALBAN.

alias

HEEKERY FACE.

Neger, wordt voor een Noord Amerikaan gehouden en is van een sterk ligchaams gestel.

8\. JAMES alias JIM.

Een lang blanke man, waarschÿnelÿk Noord Amerikaan.

9\. EEN JONG FRANSCHE NEGER.

Met een gezwollen voet wiens naam onbekend is.

Alle deze misdadigers zÿn Jongelieden tusschen 25 à 30 jaren oud.

De genen die zoodanige informatie kunnen geven welke strekken moge ter ontdekking en opvatting van dezelve, zullen daaraan geevenredigde belooning genieten.

Gouvernement van St. Thomas en St. John. St Thomas den 3den Maart 1825.

(w. g.) P. v. SCHOLTEN.

Hierbÿ aan het publiek mede gedeeld tot zoodanig einde als daarin is uitgedrukt.

Gedaan op Curaçao den 21sten Maart 1825, het twaalfde jaar Zÿner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato utsupra.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

BEKENDMAKING.

HET Soupé en Bal hetwelke zal gegeven worden by den Heer Russel, zal plaats hebben op Woensdag avond den 13den April aanstaande op het City Hotel. De Inteekenaars worden hierby verwittigd, dat hun Biljet van Admissie zal toegezonden worden des Maandags of Dingsdag den 11 en 12. De Inteekenaars die in het land wonen, worden verzocht voor hun Biljet op het City Hotel te zenden; als mede zy die genegen mogten zyn, als nog in te teekenen, kunnen aldaar Biljet bekomen van heden af tot den 13den des namiddag ten 4 ure.

NB De Heer Russel geeft hierby zyne ongerustheid te kennen, dat schoon hy bewust is dat, zyne wynen en dranken, &c. als naar gewoonte van de beste soort zullen zyn, hy steeds bevreesd is, dat door de heerschende droogte, er eenige weinige vruchten van het jaargety zullen ontbreken, welke hy gaarne gewenscht had te verschaffen; hy zal echter alles bewerkstelligen om het onthaal aangenaam en vermakkelyk te maken.

Curaçao den 31sten Maart 1825.

☞ Geene Personen zullen toegelaten worden zonder Biljetten.

A CARD.

THE Ball and Supper, by Mr. Russel, will take place at the City Hotel on Wednesday evening the 13th April. The Subscribers are, therefore, respectfully informed that their Tickets of Admission will be sent them either on Monday or Tuesday the 11th and 12th. Those of the Subscribers living in the country, are requested to send for their Tickets, and other persons of respectability, disirous of subscribing, may, by calling at the bar of the Hotel, see the names of the Company and obtain Tickets at any time between this and 4 o'clock *p. m.* on the 13th April.

NB. Mr. R. is desirous of saying—that altho' he knows his wines and liquors, &c. will be, as usual, of superior quality, still, owing to prevalent causes, he feels a little afraid, that some few "nick nocks" of the season, which, he could wish to provide, may not be attainable. He, however, pledges himself that, on his part no exertion will be wanting to render the evening's entertainment agreeable and pleasant.

Curaçao March 31, 1825.

☞ No Persons will be admitted without Tickets.